

Jesus er ikke bare skaperen, men også den som oppholder denne verden. Alt består ved ham. Etter at verden ble skapt, er den ikke overlatt til seg selv, men ved sitt kraftfulle ord bærer og oppholder han den også. Derfor behøver vi ikke frykte en kosmisk katastrofe på grunn av et stjernesammenstøt eller at sola brenner ut og blir støv. Jesus oppholder jorda til han kommer igjen.

Mennesket blei ikke til ved lotterispill, som nobelprisvinneren Jacques Monod mente, men vi blei skapt med det målet at vi skal tilhøre Jesus.

Jesu skaperverk i Det Gamle Testamentet.

I Salomos Ordspråk 8, 22-24 + 30 står det: *«Jeg var det første som Herren frembrakte, hans første verk i fordums tid. I opphavet ble jeg formet i begynnelsen, før jorden ble til. Jeg ble født før havdypet var der, før kildene fyltes med vann. (30): Da var jeg bygningsmann hos ham».* Det ordet som blir brukt i den tyske Lutheroversettelsen, *«verkmester»*, viser likedan til Jesu virksomhet ved skapelsen. Vers 26 i Salme 102 blir gjengitt i Det Nye Testamentet i Hebreerbrevet 1,10, og blir der brukt om Jesus: *«Du Herre, i begynnelsen grunnla du jorden, og himmelen er et verk av dine hender».*

Hvordan utførte Gud sitt verk?

Spør vi hvordan skapelsen blei utført, åpenbarer Bibelen skaperens metoder for oss:

- **ved Guds ord:** Salme 33,6; Johannes 1,1-4
- **uten virkemateriale:** Hebreerbrevet 11,3
- **ved Guds kraft:** Jeremia 10,12
- **ved Guds visdom:** Salme 104,24; Kolosserne 2,3
- **etter Guds vilje:** 1. Mosebok 1,26; Johannes' Åpenbaring 4,11
- **ved Guds sønn:** Johannes 1,1-4; Johannes 1,10; Kolosserbrevet 1,15-17
- **etter Jesu vesenskjenntegn:** Matteus 11,29; Johannes 10,11.

Disse faktorene blei virksomme i løpet av de seks skapelsesdagene. De er ikke underlagt det som skjer etter naturlovene, og kan derfor bare fattes ved tro. Naturlovene regulerer denne verdens gang, de er ikke årsaken til, men derimot resultatet av skapelsen.

Hva er gitt oss i Jesus Kristus?

Han er det fundamentet vi kan bygge livet på. En sparebank brukte følgende reklame: «På disse steinene kan du bygge». Om Jesus Kristus kan vi virkelig si: «På dette fundamentet kan du legge din grunn». I Kristus har alt sin grunn: skapelsen, Bibelen, troen, frelsen, freden, håpet, veien til Far, livets mål.

Kristus er den urokkelige, faste klippen (1. Korinterbrev 10,4) som alle tanke-systemer knuses mot. Når Gud sier: *«Jeg vil ødelegge de vises visdom, og de klokes klokskap vil jeg gjøre til intet»* (1. Korinterbrev 1,19), skjer det mot klippen Jesus. Ateisme og evolusjonssystemer brytes i stykker her. Også deres talsmenn vil en gang bøye sine knær for denne Herre (Filipperbrevet 2,10), selv om de ennå heftig avviser «planleggeren», «designeren», «skaperen», og «bergingsmannen».

Hvorfor er evolusjonslæren så farlig?

Den formidler oss ikke bare et feilaktig syn på verden, men den fører oss inn i en håpløshet, slik den tyske forfatteren Jean Paul treffende har beskrevet i sin roman «Siebenkäs»: Det fins ingen Gud ... stivt og stumt intet. Kald, evig nødvendighet, vanvittig slump ... så alene hver og en er i altets vide gravkammer!»

Evolusjonen påstår at en kan forklare verden uten en skaper. Derfor fører den konsekvent folk til ateismen, og med en ateistisk innstilling havner vi etter Jesu vitnesbyrd i helvete. *«Den som ikke tror, skal bli dømt»* Markus 16,16. Noen forsøker å forklare evolusjonen som Guds arbeidsmetode. Men dersom Gud hadde skapt gjennom evolusjonen, da

- ville det ikke ha eksistert et første ektepar
- ville det ikke ha funnes synd, fordi aggresjon er det svinghjulet som driver evolusjonen! (Joachim Illies).
- ville Gud ha brukt døden som middel i skapelsen.
- ville grunnen for forløsningen i Jesus Kristus være borte. Han blir i forhold til den syndige Adam også kalt «den siste Adam» (1. Korinterbrev 15,45)

Disse utsagnene viser at den såkalte «teistiske evolusjon» oppløser Bibelen i dens grunnfeste, og dermed forkaster den. Derfor kan vi bare avvise denne feilaktige idéen på det sterkeste.

En tanke til å miste pusten av.

Vi har lært å kjenne Jesus som alle tings skaper. Han er den som var fra evighet og som er himmelrikets konge. Ham er gitt all makt i himmelen og på jorden (Matteus 28,18). Kan vi fatte følgende tanke som berøver oss pusten? Mannen på Golgata-korset og han som skapte verden med alt levende, er en og samme person! I sin kjærlighet, som vi ikke kan lodde dybdene i, lot han seg korsfeste uten å unndra seg for å kunne åpne døren til himmelen for oss.

Den som forkaster det, mister alt. *«Hvordan skal da vi slippe unna dersom vi ikke bryr oss om den frelse som er så mye større?»* Hebreerbrevet 2,3. Den som tar imot ham, vinner alt. *«Den som hører mitt ord og tror på han som har sendt meg, han har evig liv Han har gått over fra døden til livet».* Johannes 5,24. Be den Herre Jesus om tilgivelse for alle dine synder så du kan bestå i Guds dom. Ta imot ham som din personlige skaper og frelser, og følg ham.

Direktør og professor emeritus
Dr. ing. Werner Gitt.

WERNER GITT

Hvem er SKAPEREN?

Originalens tittel: Wer ist der Schöpfer?
Autorens hjemmeside: www.wernergitt.de
Oversettelse fra tysk til norsk: Silke Richter

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Homepage: bruderhand.de, E-Mail: info@bruderhand.de

Nr. 123-32 – Norwegisch/Norwegian/Norsk – 1th edition 2016

Hvem er skaperen?

Den verden vi kan observere.

Et blikk inn i levende veseners verden viser innretninger som i høyeste grad er målrettet: **spermhvalen**, et pattedyr, er utrustet slik at den kan dykke 3000 m. dypt uten å dø av dykkersyken når den kommer opp igjen, og flaggspetten hogger med kraftige slag mot et tre uten å få hjernerystelse.

I de fleste tilfeller er livet avhengig av **organenes** (f.eks. hjerte, lever, nyrer) fulle funksjonsdyktighet. Uferdige organer i utvikling, eller halvferdige, er verdiløse. Den som her følger darwinismens tankebaner, må vite: evolusjonen har ikke noe målperspektiv i retning av et organ som seinere skal fungere.

Mange **trekkfugler** har til rådighet en autopilot som fører dem treffsikkert til bestemmelsesstedet, uavhengig av vær, dag eller natt. Lofuglen, f. eks, flyr fra Alaska til Hawaii for å overvintre. Energibehovet på 70 gram fett for den 4500 km. lange flyturen er presist kalkulert, og det er sørget for en reserve på 6,8 gram for eventuell motvind.

Nautilus lever i den ytterste delen av et kalkskjell som innvendig er delt i kamre. Disse kamrene blir fylt med gass i henhold til hvilken dybde den befinner seg på, slik at en stadig svevetilstand oppnås. Sammenlignet med dette virker våre moderne ubåter plumpe og

ubehjelpelige. Vanligvis oppholder disse dyrene seg på omkring 400 meters dyp, og kommer likevel opp til ca. 100 m. om natta.

Noen **mikroskopisk små bakterier** har innebygde elektromotorer som drives med protoner, som kan la dem gå både framover og bakover. På et så lite rom som vi ikke kan forestille oss det, nemlig bare seks milliondels – 6/1000 000 – kubikkmillimeter har Colibakterien 6 slike motorer, et eget kraftverk til strømproduksjon, et datasystem og et ikke lite antall kjemiske fabrikker.

En **levende celle** er flere ti-potenser mer komplisert og genialt formet enn alle maskiner bygde av mennesker. Det foregår tusener av regulerte og samstemte kjemiske prosesser samtidig.

I **DNS-molekylene** til levende celler finner vi den høyeste kjente informasjonstetthet. Hvor mange bøker kunne en legge inn i et knappenålshode ved hjelp av den lagringsteknikken, hvis de bare bestod av DNS-materiale? Det ville bli 15 billioner eksemplarer! Hvis de blei lagt oppå hverandre, ville de utgjøre en stabel på 200 millioner kilometers høyde, og det tilsvarer mer enn 500 ganger avstanden fra jorda til månen (= 384 000 km).

I universet vårt er det 10^{25} (10 i 25. potens, et tall med 25 nuller) **stjerner**. Et menneske er ikke nok til å telle dem. Bruker vi en meget rask datamaskin som kan gjøre 10 milliarder regneoperasjoner i sekundet for å få tallene på plass, vil den trenge 30 millioner år til det.

Når en funderer over bare disse få eksemplene, stilles hvert tenkende menneske overfor spørsmål om opphavet til alle disse geniale konseptene. Evolusjonen, som mange i vår tid aksepterer, er ikke noe brukbart svar, fordi den utelukkende fører alt tilbake til materie, også den enorme informasjonen i cellene, sjelen og bevisstheten. Informasjonens naturlover sier at informasjon er noe immaterielt, og at den derfor alltid trenger en intel-

ligent kilde, altså et opphav som er utstyrt med vilje. Den **intelligens og visdom** som kommer til uttrykk i skaperverket, er rett og slett overveldende. Derfor tvinges en til å konkludere med at skaperverket har et skapende opphav. Spørsmålet melder seg:

Hvor finner vi det gode svaret?

Innenfor naturvitenskapens rammer er det bare mulig å utforske våre omgivelser i rom og tid med forskjellige metoder for veiing og måling. Bare «hva?» i det skapte kan besvares, ikke «hvorfra?». Svaret på det ligger utenfor hva menneskelige anstrengelser kan oppnå, og kan derfor bare gis av selve opphavsmannen. Men hvor har skaperen åpenbart seg? I Bibelen, i Koranen eller i en annen av verdenshistoriens bøker? De mange religionene i vår verden kan ikke alle være sanne, for alle gir forskjellige og motsigende svar. Enten tar alle feil, eller en eneste kan være den riktige. Et viktig kriterium for å teste sannhet er oppfyllelse av profetier. **Bibelen er den eneste boka hvor bevislig 3268 profetier, spådd lang tid i forveien, er blitt oppfylt i den senere tid.** Ingen annen bok i denne verden har et slikt kvalitetskennetegn. Bibelen skiller seg ut fra alt annet som noensinne er blitt skrevet.

Derfor er Bibelen Guds ord til menneskene. Alt i første vers svarer Bibelen på spørsmålet om skaperen: «**I begynnelsen skapte Gud**». Det passer godt til det ovenstående spørsmålet om en intelligent kilde.

Hvem er skaperpersonen?

Gud var før alt. Før det fantes rom, tid eller materie var han den som handlet. Når en ser Bibelens første vers atskilt, får en inntrykk av at Gud Fader alene var skaperen. En avgjørende henvisning til at han ikke var alene om skapelsen, fremgår av skapelsesfortellingen: «**La oss skape mennesker**» (1. Mosebok 1,26). Også Den Hellige Ånd er med; hans medvirkning ser vi av det andre verset av skapelsesfortellingen: «**...og Guds ånd svevde over vannet**». Bibelen sier ikke alt med en gang, ofte informerer den oss skrittvis. I Det Nye Testamentet blir «hvem»-spørsmålet videreutviklet. Således er i 1. Korinterbrev 8,6 Jesus Kristus tydelig med i skapelsesverket. «**Men for oss er det én Gud, vår far. Alt er fra ham, og til ham er vi skapt. Og det er én Herre, Jesus Kristus. Alt er til ved ham, og ved ham lever vi**».

Det hebraiske ordet «**Elohim**» i 1.Mosebok 1,1 er en flertallsform for Gud Skaperen. Vi kan gjøre skapelseshistorien levende ved å sammenligne den med en dagligdags hendelse: Familien kjører bil på besøk til noen venner. Når tiden for å reise tilbake nærmer seg, sier jeg som familiefar: «Nå skal vi kjøre hjem». Selv om jeg bruker flertallsformen «vi», betyr jo det at bare én vil sitte ved rattet og virkelig gjennomføre turen. Resten av familien sitter også i bilen - «kjører» altså også, sjøl om bare far aktivt bruker ratt, gasspedal og bremses.

Dette svake bildet kan formidle det synet som Bibelen har på han som utførte skapelsen. Gud skapte verden ved Jesus Kristus. Slik blir det sagt klart i Hebreerbrevet 1,2. Begynnelsen på Johannes-evangeliet dokumen-

terer også at alt som eksisterer, har sin begynnelse i Jesus: «**Alt er blitt til ved ham, uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til**».

Jesus Kristus er skaperen.

Om Jesu skaperverke leser vi videre i Kolosserbrevet 1, 16-17: «**For i ham er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og det usynlige, de som troner og de som hersker, både makter og myndigheter- alt er skapt ved ham og til ham. Han er før alle ting, og alt består ved ham**». I den synlige, materielle verden finnes ikke noe som ikke er blitt skapt ved Jesus. Det kjempestore kosmos med de millioner av galakser er her like mye regnet med som de minste detaljene i en levende celled livsløp eller den strukturelle oppbyggingen av et atom. Jesus er ikke bare opphavsmann til mikro- og makrokosmos, han har også herredømmet over alt.

Dessuten er det som ennå er usynlig for oss, skapt av Jesus. Han befolket himmelen med utallige vesener som vi kaller engler. Som alt i Guds skapelse er mangfoldig og ordnet, slik stemmer det også for det usynlige, hva nettopp uttrykkene «trone, herredømme, makter og myndigheter» viser.

